

vil derfor ikke føre til nogen forringelse eller uensartethed vedrørende sagernes behandling.

Gennemførelse af lovforslaget vil betyde en mærkbar begrænsning af sagsantallet i statsadvokaturerne. Omfanget af lettelserne kan dog ikke fastslås med bestemthed, hvorfor det ikke på nuværende tidspunkt kan siges, i hvilket omfang personalet ved disse embeder kan nedbringes. Det bemærkes herved, at statsadvokaturerne for tiden er overbebyrdet med arbejde.

Til nr. 2.

Efter forslaget ændres den gældende bestemmelse i § 69 a, stk. 1, på to punkter. Henvisningen til § 69, stk. 1-4, ændres til § 69, stk. 1, 2, 4 og 5, og henvisningen til straffelovens §§ 7 og 10 ændres til §§ 7, 10, 10 a og 10 b. Færdselslovens § 69 a er optaget som bilag til lovforslaget.

Ved den første ændring udgår henvisningen til § 69, stk. 3. Ifølge denne bestemmelse straffes overtrædelse af de i medfør af § 57, stk. 3, eller § 57 a givne bestemmelser om standsning eller parkering ikke, medmindre standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt har voldt ulempe for færdslen. Ændringen vil fjerne den tvivl, der ellers kunne bestå, om, hvorvidt forseelser af den i § 69, stk. 3, nævnte art, der er begået i udlandet, kan straffes her i landet. En adgang til at straffe disse forseelser vil være bedst stemmende med de internationale aftaler, Danmark har indgået angående pådømmelse her i landet af færdselslovsovertrædelser begået i udlandet.

Ændringen vedrørende henvisningen til straffeloven er af redaktionel karakter og en følge af den ændring af straffeloven, der blev foretaget ved lov nr. 519 af 23. december 1970.